

A ... Törvényszék ... (....) ügyvéd által képviselt ... (....) felperesnek - ... jogtanácsos által képviselt Nógrád Megyei Kormányhivatal (....) alperes ellen kinevezés egyoldalú módosításának hatályon kívül helyezése iránt indított perében a ...Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által 2015. február 3. napján ... szám alatt meghozott ítélet ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy az alperesnek 15 napon belül fizessen meg 10.000.- (Tízezer) forint fellebbezési perköltséget.

A le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a ... Megyei Kormányhivatal alperes a felperes kinevezését a 2011. március 24. napján kelt .../2011. számú határozattal 2011. március 9-i hatállyal módosította a kormánytisztviselők jogállásáról szóló 2010. évi LVIII. törvény (Ktjv.) 2. § (1) bekezdése, és a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (Ktv.) 14. § (1) bekezdése alapján. A határozat értelmében a felperes kinevezése akként módosult, hogy a munkáltató a ... Megyei Kormányhivatal, a munkáltatói jogkör gyakorlója ... Megyei Kormányhivatal Földhivatalának vezetője, továbbá, hogy felperes kinevezése a ... Megyei Kormányhivatal Földhivatala Működés Támogató Osztályán pénzügyi ügyintézői munkakör betöltésére szól. Tartalmazza továbbá a határozat, hogy a felperes feladatköre pénzügyi feladatok, továbbá, hogy a felperes összes havi illetménye a korábbi 458.000.- forintról 371.200.- forintra változik. A határozat jogorvoslati kioktatása szerint ezen intézkedés ellen a Ktjv. 2. § (1) bekezdésére tekintettel a Ktv. 59. § (1), (3) bekezdése alapján - az általános elévülési időn belül - felperes keresettel fordulhat aMunkaügyi Bírósághoz. Az okiratot a munkáltató részéről a kormány megbízott, a szakigazgatási szerv vezetője és a gazdasági vezetők írták alá. A határozaton a felperes kormánytisztviselő aláírása is szerepel „a kinevezés 1 példányát átvettem” rovat mellett. A felperes ekkortól ezen kinevezés módosítás alapján végezte munkáját és kapta az illetményét.

A felperes 2014. március 21. napján kereseti kérelmet terjesztett elő a Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon alperessel szemben, kinevezés egyoldalú módosításának hatályon kívül helyezése és egyéb iránt. Keresetében arra hivatkozott, hogy a 2011. március 24. napján kelt fenti határozattal az alperes egyoldalúan módosította a kinevezését 2011. március 9. hatállyal visszamenőleg. A határozat ugyan hivatkozott a Ktv. 14. § (1) bekezdésére, azonban a felhívott jogszabályhely vonatkozásában pontosabb megjelölést nem tartalmazott. Ezen § akként rendelkezik, hogy a

kinevezés tartalmát módosítani csak a közigazgatási szerv és a köztisztviselő közös megegyezésével lehet. A felperes szerint a kinevezés egyoldalú módosításával az alperes jogszabálysértően járt el egyrészt azért, mert egyoldalúan módosította a felperes számára kedvezőtlenül a munkakört, a feladatkörét, az illetményét, másrészt pedig, mivel erre az egyoldalú módosításra vonatkozó jogszabályi rendelkezések nem adtak számára alapot. Jogellenes továbbá a határozat felperes szerint azért is, mert visszamenőleges hatállyal tette meg ezt az alperes. Hivatkozott a felperes az elsőfokú eljárásban arra, hogy a felperes az okiratot nem aláírta, csupán aláírásával igazolta annak az átvételét. Az okirat átvételének aláírással történő igazolása nem egyenértékű az okirat tartalmának elfogadásával. Az okiratba foglalt jogorvoslati kioktatás ellentmondásos, ez azonban nem róható a felperes kormánytisztviselő terhére. Hivatkozott a felperes arra is, hogy több jogegységi határozat is rögzíti, hogy amennyiben a munkáltató általi jogorvoslati kioktatás hibás, hiányos vagy ellentmondásos, úgy a munkavállaló jogszerűen jár el abban az esetben is, ha az ellentmondásos kioktatásnak megfelelően terjeszti elő igényérvényesítését. Felperes a módosító okiratban meghatározott két határidő közül az általános elévülési időn belüli igényérvényesítési lehetőséggel élt. Azonban az okirat egyoldalúságát vagy közös megegyezéssel minőségét nem a jogorvoslati kioktatásban meghatározott igényérvényesítési határidő hossza határozza meg csupán, hanem az okirat teljes egészében, tehát tartalmában is, alakiságában is történő vizsgálata.

Mindezekre tekintettel a felperes kérte annak megállapítását, hogy az alperes által 2011. március 24. napján meghozott kinevezés módosítás elnevezésű okirat egyoldalú kinevezésnek minősül, ennek megállapítása esetén kérte a határozat hatályon kívül helyezését és alperes kötelezését 2011. március 9. napjától az elmaradt illetmény megfizetésére, annak késedelmi kamataival.

Az alperes az elsőfokú eljárásban a felperes keresetének teljes elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a per tárgyát képező okirat a felperes állításával ellentétben nem tekinthető az alperes egyoldalú kinevezés módosításának, ellenben közös megegyezéssel kinevezés módosításának minősül. Hangsúlyozta, hogy felperes az okiratot minden kényszerből mentesen aláírta és ennek alapján az új munkakörében a munkavégzését megkezdte. Felperestől a végzettsége, vezetői ismeretei és gyakorlata alapján elvárható volt, hogy bármely, számára nem elfogadható feltétel esetén tiltakozzék, további egyeztetést kezdeményezzen, a dokumentum aláírását megtagadja, illetve esetleges sérelmeinek orvoslását bíróságtól kérje. Mivel azonban a felperes a munkáltató ezen intézkedését nem kifogásolta, a más munkavégzési helyet elfogadta a kormányhivatalon belül, az ügyintézői feladatainak ellátását megkezdte, azt évekig végezte, a pénzügyi ügyintézői munkakörben az évek során kiadott munkaköri leírásokat elfogadta, az illetményváltozásról szóló értesítést, mint munkáltatói intézkedést jogorvoslat igénybevétele nélkül szintén elfogadta, annak összecszerűségét nem vitatta, ezért alperes joggal feltételezte a közös megegyezéssel elfogadott módosítás fennállását.

Az elsőfokú bíróság azt vizsgálta eljárása során, hogy a peresített kinevezés módosítás elnevezésű okirat egyoldalú kinevezés módosításnak minősül-e. A lefolytatott eljárás eredményként tényként állapította meg, hogy a 2011. május 24. napján kelt kinevezés módosítás elnevezésű okirat nem az alperes egyoldalú kinevezés módosításának minősül, hanem a felek közös megegyezésén alapul. Maga az okirat a Ktv. 14. § (1) bekezdését hívja fel, amely főszabályként rendelkezik arról, hogy a kinevezés tartalmát módosítani csak a közigazgatási szerv és a köztisztviselő közös megegyezésével lehet. A határozat nem jelöli meg a jogalkotó által a.), b.), c.) pontban meghatározott kivételek egyikét sem, pontosan azért, mivel egyik kivételt képező esetről sincs szó, a munkáltató szándéka a közös megegyezésre irányult. A jogorvoslat általános elévülési időn belül történő biztosítása szintén azt bizonyítja, hogy az alperes egyértelműen közös megegyezéssel kívánta a felperes kinevezését módosítani. Az okirat egyes szám első személyben történő megfogalmazása és az, hogy annak átvételét igazolta aláírásával a felperes, nem bizonyítja, hogy az alperes egyoldalú módosítást hajtott

vége. A felperes Ptk. szerződésekre vonatkozó általános jogelveire történő hivatkozása sem helytálló, mivel a közszolgálati szabályozás egy speciális területe a munkajognak. A munkajog alapvető sajátossága a felek egyenlőtlen helyzete, mivel a munkáltató általában erőfölényben van a munkavállalóval szemben. Ez a közszolgálati jogviszonyra nézve még inkább jellemző. A közszolgálat egyes jogviszonyai relatív egyoldalúnak tekintett jognyilatkozattal, a kinevezéssel keletkeznek, a jogviszony tartalmát elsődlegesen a jogszabályi rendelkezések állapítják meg. Ezekről eltérni általában csak kifejezett rendelkezés esetén lehet. A közszférában tehát a kinevezés, annak módosításai ezen alá-fölé rendeltségi jellegből adódóan kerülnek minden esetben egyes szám első személyben megfogalmazásra a munkáltató részéről és a kormánytisztviselő által történő elfogadással, közös megegyezéssel létrejöttek tekintendők. Az elfogadás pedig a gyakorlatban mindig akként történik, hogy a kormánytisztviselő az első példányt az átvett rovatban aláírja. Mindebből következően amennyiben a felperes nem járult volna hozzá a kinevezésének a módosításához, abban az esetben annak átvételét nem írta volna alá, és nem kezdett volna a módosított okirat szerinti munkakörben, az ott meghatározott illetmény mellett dolgozni közel 3 éven át tartó időben. A bíróság megállapította, hogy a felperes hozzájárult kinevezésének, illetve munkakörének módosításához, mivel szerette volna elkerülni felmentését.

Az ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, felperes keresetének történő helytadást kért, másodlagosan az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat meghozatalára történő utasítását indítványozta.

Fellebbezésének indokolásában előadta, hogy az elsőfokú bíróság teljességgel figyelmen kívül hagyta azon előterjesztését, miszerint a kormánytisztviselői jogviszony kinevezéssel jön létre, melyet a kormánytisztviselőnek el kell fogadnia. A jogszabály egyértelmű annak tekintetében, hogy a kinevezést és annak elfogadását írásba kell foglalni. A kormánytisztviselői kinevezés módosítására a kinevezésre vonatkozó jogszabályi rendelkezések az irányadók. A kinevezés módosítás is annak elfogadásával jön létre. A kinevezés módosítást és annak elfogadását is írásba kell foglalni. Felperes esetében a módosítás elfogadása és annak írásba foglalása nem történt meg. A kérdéses okiratot felperes nem mint szerződő fél írta alá, hanem azt csak átvette.

Hivatkozott továbbá fellebbezésében arra is, hogy a kinevezés módosítás jogorvoslati kioktatása sem felel meg a jogszabályi követelményeknek, és az elsőfokú bíróság ezen tényt sem vonta értékelési körébe. E körben fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a jogorvoslati kioktatás azon jogszabályhelyet is tartalmazta, mely szerint 30 nap áll rendelkezésre az igényérvényesítési lehetőségre, így az egyértelműnek nem tekinthető.

Megítélése szerint az egyoldalú módosítás tényét támasztja alá a felperes személyes meghallgatása, illetve nyilatkozatai is. A kinevezés módosítása körében a munkáltatói jogkör gyakorlójával semmilyen egyeztetés nem zajlott a kinevezés módosítását megelőzően.

A felperes képviselője kérte másodfokú perköltségeinek megtérítését is.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú érdemben helyes ítélet helybenhagyására irányult. Kérte az alperes másodfokú perköltségeinek megtérítését is.

Az iratok felülvizsgálata alapján a törvényszék megállapította, hogy a felperes fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság helyesen vizsgálta a megismételt eljárás során elsődlegesen azt, hogy a peresített kinevezés módosítás elnevezésű okirat egyoldalú kinevezés módosításnak minősül-e. E körben helyesen foglalt állást, amikor megállapította, hogy a 2011. május 24. napján kelt kinevezés módosítás elnevezésű okirat nem az alperes egyoldalú kinevezés módosítása, hanem a felek közös

megegyezésén alapuló módosítás. Nem volt vitatott a felek között, hogy a kinevezés módosításban megjelölt módosítások nem tartoznak a Ktv. 14. § (1) bekezdés a-c.) pontjában meghatározott körbe, mely vonatkozásban a munkáltatónak lehetősége van egyoldalúan módosítani a kinevező okiratot. Annak megítélése ugyanis, hogy a módosításra csak közös megegyezéssel kerülhetett sor, avagy azt egyoldalúan is módosíthatja a munkáltató, a módosítás tartalmi elemeitől függ.

Ezt követően azt kellett vizsgálnia az elsőfokú bíróságnak a felperes keresetének tartalma alapján, hogy a közös megegyezéssel kinevezés módosítás megfelel-e a jogszabályi feltételeknek.

E körben leszögezi a törvényszék, hogy a módosító okiratnak nem kell tartalmazni azt a kitételezt, hogy a benne foglaltak a felek közös megegyezésén alapulnak, hanem azt kell vizsgálni, hogy a kinevezés módosítását a munkáltató írásba foglalt-e és azt a felperes, mint kormánytisztviselő elfogadta-e. E körben egyértelműen megállapítható, hogy a kinevezés módosítás megnevezésű okirat a lényeges tartalmi elemeket hiánytalanul, írásba foglalt módon tartalmazza, továbbá tartalmazza a munkáltató, valamint a kormánytisztviselő aláírását is.

Helyes ugyanakkor az a felperesi hivatkozás, hogy hiányzik az okiratról a felperes kifejezett elfogadó nyilatkozata, annak írásbeli formája. A per iratanyagából azonban egyértelműen megállapítható, hogy a felperes részéről az okiratban foglaltak tartalmának szóbeli elfogadása megtörtént. Ezt maga a felperes perbeli nyilatkozata is tartalmazta, hiszen a felperes következetesen akként nyilatkozott az elsőfokú eljárásban, hogy külső kényszerűség, és nem az alperes magatartása okán a módosítást elfogadta, azt tudomásul vette.

A perbeli esetben - figyelemmel arra, hogy a kinevezés módosítására 2011. március 24. napján, a régi Mt. hatálya alatt került sor - a munka törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (régóta Mt.) 6. § (2) bekezdését kell alkalmazni, mely szerint az alaki kötöttség megsértésével tett nyilatkozat érvénytelen.

Következésképpen azonban a bírói gyakorlat ateckintetben, hogy az alaki kötöttség miatti érvénytelenség jogkövetkezménye nem alkalmazható abban az esetben, ha a jognyilatkozat a felek egyező akaratából teljességbe ment és tartósan megvalósult.

Ezen bírói gyakorlat egyébként beépítésre került a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (új Mt.) 22. § (4) bekezdésébe, amely szerint az alaki kötöttség megsértésére tett jognyilatkozat - ha e törvény eltérően nem rendelkezik - érvénytelen. Az érvénytelenség jogkövetkezménye nem alkalmazható, ha a jognyilatkozat a felek egyező akaratából teljességbe ment.

Azt az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg és maga a felperes sem vitatta és alátámasztotta az elsőfokú eljárás során, hogy a kinevezés módosítási okiratnak megfelelő új munkakörét elfogadta, azt huzamosabb időn át, éveken keresztül végezte. Ezen túlmenően a kinevezés módosításnak megfelelő új munkaköri leírását átvette, e vonatkozásban pedig annak tartalmát kifejezetten elfogadó nyilatkozatot is tett, írásban.

Mindezekre tekintettel a törvényszék megállapította, hogy a kifejezett felperesi írásban tett elfogadó nyilatkozat hiányában is jogszerűen került sor a felperes vonatkozásában a kinevezés módosítására.

Ezen indokolásbeli kiegészítéssel a törvényszék az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a törvényszék kötelezte a felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperes fellebbezési perkölségének rendelkező részben írt összegben történő megfizetésére.

A felperest munkavállalói költségkedvezmény illeti, erre tekintettel a le nem rótt fellebbezési illetéket a Pp. 358/B. §-a, illetve a 6/1986. (VI. 26.) IM. sz. rendelet 13-14. §-a alapján az állam viseli.

..., 2015. május 14. napján

... sk. a tanács elnöke

... sk. előadó bíró

... sk. bíró

A kiadmány hiteléül:

irodavezető